

skal betale Afgift? I saa Fald vil efter al Rimelighed Universitetet blive et søgt Sted for Oplæsere. Tidligere har det ikke været Skik, at Oplæsere, Recitatorer „o. lign.“, skønt jeg ikke ved, hvad der er Tale om med dette Begreb, skulde betale Afgift. Er det nu Meningen, at hvis en Mand holder et Foredrag her i Byen og læser noget op, og det sker jo ret hyppigt baade her i København og paa Landet, saa skal der for Fremtiden betales 5 pCt.? Jeg undrer mig over det, saa meget mere som der slet ikke i § 1, hvor det skulde staa, staaar et eneste Ord om „Oplæsninger, Recitationer o. lign.“

Nu skal der altsaa, naar der finder en Oplæsning Sted, betales 5 pCt. En saadan Oplæsning finder i Almindelighed Sted uden nogen som helst Udgift af næneværdig Art for den oplæsende. Han lejer en Sal, men der behøves ingen Kostumer, Dekorationer eller lignende, og det kan være ved højlys Dag, saa han blot skal betale Leje af selve Salen. Han faar let sine Udgifter hertil dækkede, og saa har han den Fordel, at det er kun 5 pCt., der skal betales. Hvis derimod f. Eks. i Fremtiden en Kreds af kunstinteresserede Mennesker opfører en Opera — jeg kan f. Eks. nævne „Parsifal“ — med Kostumer og Dekorationer, men udenfor et Teater, i en almindelig Sal her i København, skal der betales 20 pCt. Nu vil jeg spørge, om der er stor Retfærdighed i dette, at den, der har den ringe Udgift, skal betale den mindre Afgift, medens den, der har den store Udgift, og hvis Risiko kan være meget stor, idet Udgifterne ved den Slags store Forestillinger sjældent dækkes, skal betale den store Afgift. Det samme vil blive Tilfældet, hvis nogle Mennesker slaa sig sammen for at opføre klassiske Værker. Det har i Berlin fundet Sted, at en bekendt Teaterleder, Max Reinhardt, har i Cirkus i Berlin opført klassiske Tragedier med Kor osv., og det samme har fundet Sted i Stockholm. Hvis nu det samme senere sker her i Byen — og man kan være ganske sikker paa, at det er et Foretagende, der meget daarligt kan svare sig —, er det dog højst uretfærdigt, at der skal betales 20 pCt., medens en almindelig Oplæser, der tidligere har været fritagen for Afgift, naar det var en Enkeltmand, kun skal betale 5 pCt. Jeg finder, det er ganske uretfærdigt, og jeg antager, den højtærede Finansminister ikke har tænkt over Konsekvenserne af sit Forslag, jeg ser det mest deraf, at der i § 3 dukker noget op, som slet ikke findes i § 1.

Det var de 5 pCt. Saa kommer jeg til Teatrene, der i Fremtiden skulle betale 10 pCt., det vil sige, Teatre, som give Forestillinger „i Henhold til Lov eller Bevilling“. Her tror jeg, den højtærede Minister ikke har været opmærksom paa, at der ogsaa findes en anden Mulighed for Teaterforestillinger, nemlig den, at man opfører saadanne efter Polititilladelse. Det kan nemlig meget let ske. Det sker ikke alene i Provinserne, men ogsaa her i Byen. Det sker endda paa de ganske regulære Teatre, naar det ikke sjældne Tilfælde indtræffer, at der er gaaet en Direktør fallit, og inden der kommer en ny til. I dette Interregnum, i denne Mellemtilstand, er der ingen, der har Bevilling, og saa faa f. Eks. Skuespillerne Lov til at spille, og de spille da paa Polititilladelse. Men hvis dette finder Sted, sættes altsaa pludselig Afgiften op fra 10 til 20 pCt. Nu kan man naturligvis sige, at det kan omgaaes paa den Maade, at der øjeblikkelig gives Bevilling, men det er ikke rigtigt, for Bevillingen skal jo gives efter meget nøje Overvejelse af den højtærede Justitsminister til den Person, han finder moralsk kvalificeret eller æstetisk kvalificeret eller pengeligt kvalificeret, eller hvad det nu skal være. Alt dette kræver Tid, og i den Tid kræves der pludselig af et falleret Teater — og naar den højtærede Finansministers Forslag gaar igennem, faa vi nok en Del flere af den Slags, end vi allerede have, og det er ikke saa lidt, vi ere ret selvforsynede i saa Henseende —, at der skal betales 20 pCt. af Billetterne i Stedet for 10 pCt. Dette gælder alle Forestillinger, der finde Sted her i Byen med Politiets Tilladelse og ikke med Justitsministerens Bevilling, som i dette Øjeblik kun haves af 4, 5 eller 6 Teatre, jeg husker ikke hvor mange.

Blandt de Teatre, som i øvrigt have at svare de 10 pCt., er det kgl. Teater, og det fastholdes endnu, at det kgl. Teater skal betale denne Afgift, som opgøres i Lovforslaget til at ville indbringe Statskassen 100,000 Kr. Jeg hørte til min store Forbavselse, at den højtærede Finansminister fandt en Kompensation for, hvad han havde mistet, i disse 100,000 Kr., som Staten fremtidig skal udbetale til sig selv gennem denne Afgift. Hvis nemlig det kgl. Teater skal sætte sine Billetpriser op ved at sætte Billetpriisen til den ordinære Pris plus Stempelafgiften og derved kan faa 100,000 Kr. mere ind, saa var det jo meget simplere, om vi nedsatte Statstilskuddet til det kgl. Teater